

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112209036
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2112209036.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: JUDr. Martina Mrázová, Bratislava, Šoltésovej 20, správca konkurznej podstaty TAZ, a.s. v likvidácii, Coburgova 84, Trnava, IČO: 36 227 803, proti odporcyni: N. R., nar. XX.XX.XXXX, T. F. X, F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Mgr. Ing. Pavol Korytár, Sladovnícka 13, Trnava, IČO: 00 009 199, zastúpený advokátom: Mgr. Mgr. Pavol Sojka, Námestie Matice slovenskej 1713/8, Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 125,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 16C 59/2012-84 zo dňa 23. septembra 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Uznesením napadnutým odvolaním prvostupňový súd konanie zastavil a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil po citácii § 96 ods. 1 a 2 O.s.p. tak, že v priebehu konania navrhovateľ zoberal svoj návrh späť a žiadal konanie zastaviť a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie vedľajší účastník na strane odporkyne a domáhal sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil vo výroku o trovách konania a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alternatívne, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil v časti trov konania tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania k rukám jeho právneho zástupcu vo výške 87,23 eur a navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29,- eur. Dôvodil tým, že napáda rozhodnutie len v časti rozhodnutia o náhrade trov konania z dôvodu podľa § 205 ods. 1 písm. a), b), d) a f) O.s.p. V odvolaní citoval § 93 ods. 4 veta prvá, § 146 ods. 1 písm. c) ods. 2, § 151 ods. 1 a 4 O.s.p. Uviedol, že vedľajší účastník si náhradu trov konania výslovne uplatnil už vo svojom vyjadrení k žalobe. Keďže uznesenie súdu o zastavení konania nebolo vyhlásené, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa postupom podľa § 151 ods. 4 O.s.p. vyzvať vedľajšieho účastníka na vyčíslenie trov konania. Zároveň odvolateľ dôvodil, že ak súd konanie zastavuje z dôvodu späťvzatia, je povinný najskôr skúmať, či nie sú splnené zákonné podmienky na rozhodnutie o tzv. separatívnej náhrade trov konania podľa § 146 ods. 2 O.s.p. Účastník konania, ktorý nezavinil zastavenie konania, má totiž právo na náhradu trov konania, ktoré mu v súvislosti s uplatňovaním resp. bránením práva vznikli. Podľa názoru vedľajšieho účastníka navrhovateľ zavinil zastavenie konania a to z dôvodov výlučne na strane navrhovateľa. Odporca ani vedľajší účastník v čase od podania návrhu nevykonali žiaden právny úkon ani nespôsobili žiadnu inú právnu skutočnosť, ktorá by bola dôvodom na to, aby navrhovateľ vzal svoju žalobu späť. Preto je zrejmé, že odporca a vedľajší účastník ničím a nijak nezavinili a nezapríčinili, že navrhovateľ vzal svoju žalobu späť, preto

má vedľajší účastník právo na náhradu trov konania. Trovy vedľajšieho účastníka spočívajú v tarifnej odmene za 3 úkony právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k žalobe zo dňa 05.06.2012, vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 25.09.2012, hodnota úkonu právnej služby je 16,60,- eur k tomu DPH 3,32 eur a hotové výdavky režijný paušál 3 x 7,63 eur a k tomu DPH 4,58 eur, teda 72,69 eur + 14,54 eur, spolu 87,23 eur.

K doručenému odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ a navrhol rozhodnutie potvrdiť ako vecne správne. Navrhovateľ súhlasí s postupom súdu prvého stupňa, že trovy účastníkom konania nepriznal a nepriznal ani náhradu trov vedľajšieho účastníka. Podľa navrhovateľa boli naplnené podmienky § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. a žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Nie je možné sa stotožniť s tvrdením odvolateľa, že konanie bolo zastavené z dôvodu zavinenia niektorého z účastníkov, v danom prípade navrhovateľa, pretože je dispozičným právom účastníka disponovať s predmetom konania a vykonať úkon späťvzatia.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.sp.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) - oprávnenou osobou - vedľajším účastníkom konania, (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je nevyhnuté zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku a v zmysle § 167 ods. 1 primerane i uznesenia, súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESĽP, porovnaj napr. rozsudok *Garciaruiz v. Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí viesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESĽP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na

tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Porovnajúc odôvodnenie preskúvaného uznesenia s vyššie citovaným ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. a uvedeným výkladom je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia preskúvaného uznesenia nie je možné zistiť pre rozhodnutie vo veci relevantné skutočnosti, v dôsledku čoho sa rozhodnutie stáva nepreskúmateľným a nesie znaky arbitrárnosti. V dôsledku toho bolo nevyhnutným, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., keďže ním došlo k odňatiu účastníkovi možnosť konať pred súdom, zrušil, a podľa odseku 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude opätovne o náhrade trov konania rozhodnúť, pričom bude potrebné rozhodnutie náležite odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné odvolacím súdom.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.)

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.